

Väri, filosofia ja aate

4.12.2008 19.41 | Kaj Granlund | Yleinen

Osallistuin reilu vuosi sitten maalauskurssille eräässä saapasvaltiossa. Opiskelin värien käyttöä ja maalaamista öljyllä. Ei minusta Rembrantia tullut, mutta opin muutaman hauskan pikkuasian, joita voi soveltaa näihin blogi - keskusteluihin NYT.

Kohteen (lue aatteen) väri ei riipu pelkästään käytetystä värisävyistä vaan ympäristöstä, ja mikään kohde ei erotu ellei sen väri tai valoisuus poikkea taustasta. Toinen mielenkiintoinen oppi oli, että yksittäinen väri muuttuu sen mukaan mitä sen vierelle laitetaan.

Voisimme pohtia sitä, kuka tällä palstalla maalaa sanoillaan ja dogmeillaan kenenkin taustoja? Mitä maalari kertoo itsestään?

Vihreä häviää vihreätä taustaa vastaan ellei se yritä olla vielä vihreämpi. Positiivisesti vihreä viittaa luontoon, vakavuuteen ja elämään, mutta sen kääntöpuoli viittaa myrkkyyneen, keinotekoisuuteen ja mädännäisyyteen.

Punainen katoaa punaiseen ja jäljelle jää vain punalippu. Se on veren, energian ja erotiikan väri, mutta yhtä lailla se symboloi vihaa ja aggressiivisuutta.

Värikehän vastakkaisilla puolilla olevat värit ovat toistensa vastavärejä (oikeisto & vasemmisto, vihreä & punainen). Vastavärit rinnakkain asetettuina korostavat toisiaan saaden molemmat värit näyttämään voimakkaammilta - olisiko tämä poliittisen väittelyn tavoite?

Kun vastavärejä sekoitetaan keskenään syntyy harmaata mössöä .. senhän me jo kokemuksesta tiedämme.

Monet värin ominaisuudet ovat vain silmissämme ja mielissämme, eikä niillä ole mitään tekemistä valon ominaisuuksien kanssa. Nämä illuusiot ovat kuitenkin voimakkaita ja ohjaavat käsityksiämme väreistä.

Värikokemuksemme esittää värien olevan esineiden ominaisuuksia vaikka näkemistämme esineistä ei ole löydetty värikokemuksiamme vastaavia ominaisuuksia.

Päteekö tämä Valteri Arstilan periaate myös aatteisiin?
